UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

Ut[rum] i[n] Nazareth cu[m] r[espo]nsi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

De ciuitate ī q̄ xp̄s āñūci. debuit

Reuelatio ꝟbi qđ fecerat quā nemo vnq̄ꝫ vidit. ꝟbū hoc inquā caro factū ē ꝛ vidit oīs caro
ſalutare dei. ꝙ libꝝ legꝭ ꝛ ꝓphetaꝝ aperuit. ꝛ oīa eius ſignacula ſol-
uit. ꝛ oīa q̄cunq̄ꝫ a patre audiuit nobis nota fecit. Sili mō fiebat
hec trāſmigratio maxima de ignorātia in ſciam. de culpa in grām. de
vmbra in veritatē. de ſeruitute in libertatē. de timore in amorē. de gra-
uitate in leuitatē. de auſteritate in benignitatē. de humanitate in diui-
Ad obiectū nitatē. q̄ trāſmigratio maxima fuit. qꝛ in ea ꝑncipiū ad vltimum in
vnā ꝑſonā trāſmigrauit. ¶ Qđ āt obiicit ꝙ iudeis ſolis ꝓmiſſus fu-
it. Dicimus ꝙ hoc falſum ē. qm̄ ꝛ gētibꝫ. ſicut pꝫ ꝑ oēs ꝓphetas ſcri-
Chriſtꝰ qbꝫ natus bentes de vocatōe gentiū. ¶ Cōcedimꝰ tñ ꝙ ſolis iudeis ꝓmiſſus
fuerit xp̄s vt de eoꝝ ſemine naſceret. ꝛ ꝙ eis ſolis ſolutū ſit. Et ſic ori-
ginaliꝰ ſalꝰ ex iudeis venit. ſꝫ tñ nō ꝓpter eos ſolos venit

Q Ueſtio decima ī qua ciui-

Rō pͣ tate xp̄s annūciari debuit. Et videt ꝙ nō debuit eē Naza-
reth David em̄ dictū ē. De fructu ventris tui ponā ſup
ſedē tuā. ğ videt ꝙ potius in ciuitate David ɔcipi debuit q̄ꝫ in Na-
2 zareth ¶ Itē hꝫ videt ꝑ Micheā q̄ dī Et tu bethleē effrata ¶ Itē videt
3 ꝑ aliū. O iudea ꝛ hieruſalē ꝛc. ğ videt ꝙ iſta annūciatio debuit fieri
4 in hieruſalē. ¶ Itē Johis. i. A nazareth pt aliqđ eē. q̄ſi di. bonū qđ
5 expectamꝰ nō venit a Nazareth ſꝫ de bethleē. ğ ꝛc. ¶ Itē nulla ꝓphe-
Cōtra pᵒ tia videt hr̄e ꝙ dn̄s ɔcipiat in Nazareth ſi ɔcedat. ¶ Cōtra. Egre-
diet ꝟga de radice yeſſe ꝛc. ğ videt ꝓphetatū eē ꝙ dn̄s in Nazareth
2 cōcipi debuerit. ¶ Itē poſtq̄ꝫ dixerat Nathanael a Nazareth pt ꝛc.
Dn̄s q̄ſi approbādo ꝛ ɔmēdādo dictū ſuū ait. Ecce vere iſrahelita.
Rō ğ videt intellexiſſe ꝙ eēt ꝓphetia de dn̄o incarnādo in nazareth

¶ Reſponſio ad queſtionē ſup id qđ dictū ē q̄re in galilea. ꝛ q̄re
in ciuitate ɔcipi voluerit dn̄s ꝙ etiā hoc nomē nazareth ɔgruebat.
et ꝙ in galilea eē debebat. Sicut em̄ diuine generatōi. ita ꝛ humane
generatio floꝝ de flore aſſimilat. Flos em̄ pullulat de vno germīe in
decore ꝛ odore cū ſpe vtilitatꝭ ī fructu. ſilr filiꝰ ſm̄ diuinā generatōez
Cōceptꝰ ī nazareth ꝓcedit de vno q̄ ē in celis ſine matre. ꝛ ſm̄ hūanā generatōez de vna
in terris ſine patre. bn̄ ğ in nazareth ɔceptꝰ fuit. qꝛ ſicut flos de flore
C ſine virili ɔmixtiōe de ſua mr̄e ſaluo ꝟginitatꝭ decore ꝛ mr̄is vtilita-
te ꝓceſſit. Un̄ Bernar. Semia diuine generatōis eē vident allocu-
tiones ꝛ ꝓmiſſiōes facte ad patres. Floruit ğ hꝫ ſemē mirabilibꝫ q̄
Jeſus ē fructꝰ ſunt oſtēſa in exitu iſrl̄ de egypto. Cōceptio āt iſta huiꝰ ſeminis et
hoꝝ floꝝ fructus eſt ieſus incarnatus in nazareth. ergo anūciat xp̄s
naſciturus. qꝛ in hꝫ flore ſp̄ūaliter ſperat fructꝰ ꝓceſſurus. Nomē er-
go ciuitatis in qua ɔcipit exp̄mit ꝛ ſtatū tp̄is ꝛ finē opis ad quem
venit. Cum em̄ xp̄s in nazareth ɔcipit hyems tranſiit. tp̄s innouat

tionis aduenit. fructus approp inquit. oīb' ſemē exhibuit. medici/ Bona ſecuta
nā ↄfecit. ſenſuz refecit. coronādus paupib' venit. De q̄. ſunt p̄p̄eta ↄceptōem xp̄i.
tes flor̄ pp̄ter q̄s ↄgruebat xp̄m in nazareth ↄcipi. ¶ Qd̄ āt obijcit Ad obiectū
de bethleē dicim' q̄ ē intelligēdū de natiuitate xp̄i ex vtero ⁊ nō i vte/ Ad aliud
ro. ¶ Qd̄ obijcit q̄ ſedere debuit ſup ſedē dauid dicim' q̄ ille auto
ritates loquunt de mō obtinēdi regnū dauid ſpūale ſm̄ ius ⁊ actū. ⁊
vtrūq₃ actū fuit in iudea ⁊ hierl'm. q₂ ibi paſſus ē dn̄s. ⁊ ſic p ius re
dēptōis regnū obtinuit ⁊ accepit ſup eos p q̄b' paſſus fuit ptātem
ibidē ⁊ re[ſ]urrexit ⁊ tūc actualr̄ in throno glorie ſedit

Q Veſtio vndecia de hoc q̄ d̄t ad v̄ginē.

Et videt q̄ potius debuit dicere ad mulie/
rē hac rōne ¶ Per idē gen' debuit eē liberatio p qd̄ intra Rō p̄ᵒ.
uit dānatio. vt ſicut p hoīem mors ita p hoīem vita. ⁊ ſicut p femi/
nā pditio ſic p feminā ſaluatio. [Q]ua licet v̄go fuerit p totū tn̄ ap/
pellat mulier vbi agit de pditōe noſtra. q̄ btīſſima v̄go debuit appel/
lari mulier vbi agit de noſtra liberatōe. ¶ Itē vbicūq₃ figurat iſta cō 2
ceptio q̄ hic annūciabat figurat ſub rōe mulieris ⁊ nō v̄ginis. q̄ cū
figura debeat rndere figurato ⁊ ecōuerſo hic vbi annūciat iſta con/
ceptio deberet deſcribi ſub noīe mulieris. maior ⁊ minor patēt diuer
ſimode in multis locis pu̇erbior̄. Mulierē fortē q̄s inueniet ⁊c. Il
la fortis mulier ē btīſſima v̄go q̄ vltimos fines ſc₃ deitatē ⁊ hūani/
tatē in vnā pſonā ↄiunxit gignēdo ſapientiā q̄ attingit a fine deita/
tis vſq₃ ad finē humanitatis fortiter. Item Luce. Intrauit ieſus in
qddā caſtellū ⁊ mulier q̄dā ⁊c. Cōſtat q̄ illa q̄ ſuſcepit dn̄m fuit be/
atiſſima virgo. Item bn̄dicta tu inter mulieres Johelis dr̄ in figu/
ra dn̄e noſtre. Item Heſter. Et dilexit eā rex ſup oēs mulieres ¶ Itē
in euāgelio. Mulier miſcuit tria ſata. Illa mulier fuit btīſſima v̄go
q̄ miſcuit tria ſata. i. deitatē. animā ⁊ corpus. ⁊ fermentū fuit v̄ginis
fides. vt d̄t btūs Bernar. Et ſic manifeſtū ē in oīb' figuris iſti' cō/
ceptōis q̄ dn̄a noſtra deſcribit ſub noīe mulieris. q̄ ⁊ hic mulier deb₃
noīari. ¶ Itē dn̄s in euāgelio frequēter appellat eā mulierē ⁊ oīs ſua 3.
actio noſtra ē inſtructio. q̄ ⁊ euāgeliſta d₃ eā appellare mulierē ¶ Itē 4
in hac ānūciatōe implet pp̄hetia de incarnatōe filij dei. ſ₃ illa pp̄he
tat expſſiſſime p hieremiam. Mulier inquit circūdabit vir. ſi q̄ ibi
pp̄hetat ſub noīe mulieris. q̄ ⁊ hic debuit mulier noīari. ¶ Itē oēs 5
alie natiuitatū annūciatōes fiebāt vel ad viros tm̄ vt zacharie. vel
ad mulieres ⁊ ad viros. vt in yſaac ⁊ in ſampſone. q̄ cū tota rota ſit
in medio rote. i. nouū teſtamētū in veteri teſtamento nulla annūcia
tio fieri debuit ad virginem.

Videt q̄ annūciatio hic fieri debuit ad virū. vn̄ apl's Caput Cōtra p̄ᵒ.